

Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu

Dyrektor naczelny i artystyczny **Tomasz Konina**

www.teatropole.pl

Samuel Beckett

KOMEDIA
SZCZĘŚLIWE DNI
OSTATNIA TAŚMA KRAPPA

Tomasz Konina

Dyrektor naczelny i artystyczny

Katarzyna Branicka

Zastępca dyrektora

Maja Kleczewska

Reżyser

Katarzyna Dudek

Kierownik literacki

Jarosław Piechowiak

Kierownik techniczny

Alina Wójcik

Kierownik Biura Obsługi Widzów

Halina Fleger

Redaktor graficzny

Zespół:

Kornelia Angowska, Zofia Bielewicz, Aleksandra Cwen, Cecylia Jacewska-Caban, Grażyna Kopeć, Arieta Los-Pławszewska, Grażyna Misiorowska, Judyta Paradzińska, Grażyna Rogowska, Beata Wnęk-Malec, Ewa Wyszomińska, Mirosław Bednarek, Adam Ciolek, Andrzej Czernik, Przemysław Czernik, Bartosz Dziedzic, Jarosław Dziedzic, Jacek Dżisiewicz, Andrzej Jakubczyk, Waldemar Kotas, Leszek Malec, Maciej Namysło, Lukasz Schmidt, Michał Światała, Krzysztof Wrona, Bogdan Zieliński

Honorowymi Patronami Teatru są:

Agnieszka Holland

Barbara Skarga

Olga Tokarczuk

Wojciech Kilar

Stanisław Radwan

Mariusz Treliński

Samuel Beckett

**KOMEDIA
SZCZĘŚLIWE DNI
OSTATNIA TAŚMA KRAPPA**

Przekład – Antoni Libera

Reżyseria

Paweł Świątek

Dramaturgia

Mateusz Pakuła

Scenografia i światła

Marcin Chlanda

Aktorzy

Mirosław Bednarek

Zofia Bielewicz

Arleta Los-Pławszewska

Grażyna Misiorowska

Judyta Paradzińska

Inscjipient – Jerzy Laskowski

Akustyk – Marian Weissenfeld

Operator światła – Daniel Jaskuła, Wojciech Gieron

Brygadier sceny – Tomasz Albekier

Multimedia – Michał Kostęski

Rekwizytor – Waldemar Watras

Premiera • 12 listopada 2011 • Dekoratornia

Licencja na wystawienie utworu została wydana przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS

Paweł Świątek

Student IV roku Krakowskiej PWST. Asystent m.in. Jerzego Stuhra, Mai Kleczewskiej, Réne Pollescha. Brał udział w XII Dniach Dramaturgii w Wałbrzychu „Jeszcze ich Po-znacie”. Spektakl *Komedia. Szczęśliwe dni. Ostatnia taśma Krappa* jest jego debiutem reżyserskim.

Mateusz Pakuła

Dramatopisarz i dramaturg. Ukończył reżyserię teatralną (specjalność dramaturgiczna) na Wydziale Reżyserii Dramatu PWST w Krakowie. W 2008 roku został finalistą I edycji konkursu o Gdyńską Nagrodę Dramaturgiczną za sztukę *Biały Dmuchawiec*. Dwa lata później ukazał się jego debiutancki zbiór dramatów *Biały Dmuchawiec. Pięć sztuk teatralnych*. W 2010 roku był nominowany do na-

grody TVP Kultura „Gwarancje Kultury” za najbardziej obiecujący debiut. Jako dramaturg współtworzył: *Dwanaście stacji* według poematu Tomasza Różyckiego (reż. Eva Rysova, Stary Teatr im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie), *Co w trawie piszczy* (reż. Radosław Kasiukiewicz, Wrocławski Teatr Lalek), *Konrad Maszyna*, *Wejście smoka*. Trailer (reż. Bartosz Szydłowski, Teatr Łaźnia Nowa w Krakowie).

Marcin Chlanda

Scenograf, absolwent Papieskiej Akademii Teologicznej. Stworzył scenografię m.in. do spektakli: Piotra Jędrzejasa (*Edmond* Davida Mameta w Stowarzyszeniu Teatralnym N50, *Bajzel* Krzysztofa Czaczoła w Teatrze Ludowym w Nowej Hucie, *Dzień Walentego* Iwana Wyrpajewa w Teatrze im. Jaracza w Olsztynie, *Kartoteka* Tadeusza Różewicza w Teatrze im. Żeromskiego w Kielcach, *Być jak*

Kazimierz Deyna Radosława Paczochy w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku), Bogny Podbielskiej (*30 sekund* wg Juliusza Słowackiego w Teatrze im. Kochanowskiego w Opolu), Martello Frangivertiego (*Molière* Grzegorza Dyndały w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku) oraz autorskich spektakli Inki Dowlasz (*Wakacje w Holandii* w Teatrze Ludowym Kraków-Nowa Huta i *Idź się leczyć* w Teatrze Śląskim w Katowicach). Współtworzył wystawę *Według Wyspiańskiego* w warszawskim Teatrze Wielkim – Operze Narodowej. Podczas XXXII Opolskich Konfrontacji Teatralnych w 2007 roku otrzymał nagrodę za scenografię do przedstawienia *30 sekund* wg Juliusza Słowackiego w reżyserii Bogny Podbielskiej w Teatrze im. Kochanowskiego w Opolu.

Czym jest pamięć? I czy ta pamięć może być traktowana jako pewna własność zarówno poszczególnych ludzi, jak i całych społeczeństw? Czy są to pamięci identyczne? Pamięć, jak już pisałam kiedyś, jest sposobem mojego bycia, należy do jego struktury. Zapisuje w świadomości doświadczenia. Jest zatem indywidualnym przeżyciem. Stąd jej słabość, jak i uporczywe oddziaływanie nie pozwalające zapomnieć tych spraw, które by się zapomnieć chciało. Pamiętanie, zapominanie i przypominanie są w nieustannej grze. Coś nieraz chciałabym z niej usunąć, od takiego lub innego wspomnienia się uwolnić, ale ono wraca. Pamięć jest jak rana, która nie goi się szybko, której ból powraca, pamiętamy bowiem zwykle to, co było najbardziej dotkliwe lub dało chwilę szczęścia. W naszym indywidualnym świecie zajmuje ona zwykle istotne dla jego całości miejsce. Nie jest obojętna dla konfiguracji świata.

Śmierć, która wkracza w nasze światy codziennie, pozostaje czymś nie do pojęcia. Im więcej myślimy o niej, tym silniej umacnia się poczucie bezsensu, bezsensu bycia, które zostało dane, ale się zawsze kończy. To ona przerywa tok działań i dni, nie pozwala na realizację takich lub innych zamierzeń, istniejących jeszcze, jak się przynajmniej wydaje, możliwości. Nie dba o wypełnianie, nie dostarcza sposobów na wykończenie, razem z istnieniem coś niweczy, coś co zawsze zostaje poza naszym byciem.

Nikt stwierdzić nie może, czy śmierć jest przejściem do nicości. Tak mówiąc, już coś zakładamy, już rozstrzygamy o czymś, czego wiedzieć nie możemy. Śmierć to absolutna tajemnica, tak pisano już wielokrotnie.

Faktem jest jedno, że gdy przyjdzie do mnie, nic o niej innym powiedzieć nie będę mogła. Jest widocznie momentem najgłębszym samotności, zerwaniem wszelkich kontaktów, zerwaniem nagłym i nieodwracalnym, którego sensu nie da się wypowiedzieć.

Trudno jest pojęcie nicość usunąć, ono nas nieustannie niepokoi. Co więcej, nie tylko niepokoi, lecz przeraża. Nie jesteśmy w stanie nicości sobie wyobrazić. Nie kara, nie piekło, nie potępienie przeraża człowieka, lecz unicestwienie. Czy rzeczywiście śmierć przenosi w Nic? Czy więcej naszemu byciu zagraża po prostu Nic?

Razem ze mną ginie mój świat. Nikt nie jest w stanie go odtworzyć, gdyż nikt w nim w pełni nie uczestniczył.

Umarły najczęściej zostawia po sobie trochę wspomnień najbliższych, wspomnień zacierających się szybko, choć w człowieku na ogół tkwi pragnienie przekazania czegoś po sobie, co by miało nie tylko indywidualne, lecz także uniwersalne znaczenie, a więc mogłoby trwać nadal w tym społecznym świecie. Chciałby w ten sposób przedłużyć swoje bycie i – co najważniejsze – nadać mu sens. I w tym pragnieniu wyraża się niezgoda na śmierć, niezgoda, dla której nawet ten, kto niechętnie odnosi się do otaczającego go świata, gotów jest pokonać tę niechęć, otworzyć to, co mu najbardziej bliskie i własne, przekroczyć granice swojego świata, rozszerzyć je, aby tylko wtopić coś z siebie w świat innych.

Wybór na podstawie:

Barbara Skarga, *Tercet metafizyczny*, Kraków 2009

DUŻA SCENA

William Shakespeare MAKBET	prem. XII 2004
JACQUES BREL	prem. III 2008
Roland Schimmelpfennig O LEPSZY ŚWIAT	prem. III 2008
Michael Frayn CZEGO NIE WIDACÍ	prem. IX 2008
Agnieszka Holland, Witold Zatorski AKTORZY PROWINCJONALNI	prem. XII 2008
PANNY Z WILKA wg Jarosława Iwaszkiewicza	prem. III 2009
Fiodor Dostojewski IDIOTA	prem. XI 2009
ODYSEJA wg Homera	prem. XI 2009
William Shakespeare CÓ CHCECIE, ALBO WIECZÓR TRZECH KRÓLI	prem. III 2010
Aleksander Dumas syn DAMA KAMELIOWA	prem. V 2010
Luchino Visconti, Enrico Medioli, Nicola Badalucco ZMIERZCH BOGÓW	prem. XI 2010
NAPRAWDĘ NIE DZIEJE SIĘ NIC... CZYLI PIOSENKI Z OPOLA	prem. III 2011
Tomasz Śpiewak BULLERBYN inspirowane <i>Dziećmi z Bullerbyn</i> A.Lindgren	prem. IX 2011

MAŁA SCENA

Marcin Sosonowski M JAK MORDERSTWO na motywach tekstu Fredericka Knotta	prem. II 2010
Alan Ayckbourn JAK SIĘ KOCHAJĄ	prem. VI 2010
A JA, HANNA wg Trenów Jana Kochanowskiego	prem. IV 2011

SCENA NA PARTERZE

Eric-Emmanuel Schmitt MAŁE ZBRODNIENIE MAŁŻEŃSKIE	prem. IX 2011
--	---------------

DEKORATORIA

Effriede Jelinek CHÓR SPORTOWY	prem. III 2008
Stanisław Ignacy Witkiewicz W MAŁYM DWORKU	prem. IV 2010
Liliana Cavani NOCNY PORTIER	prem. V 2011
Samuel Beckett SZCZĘŚLIWE DNI. KOMEDIA. OSTATNIA TAŚMA KRAPPA	prem. XI 2011

W PRZYGOTOWANIU

Milorad Pavić SŁOWNIK CHAZARSKI	prem. II 2012
------------------------------------	---------------

Główna księgową Katarzyna Kossok, Główny specjalista ds. zarządzania Aleksandra Demciuch, Koordynator pracy artystycznej Renata Płużek, Inspicjenci Justyna Bartman, Cecylia Jacewska-Caban, Teresa Zielińska, Jerzy Laskowski, Specjalista ds. promocji i sponsoringu Łukasz Kustrzyński, Specjalista ds. projektów Ewa Plutecka, Specjalista ds. zamówień publicznych i zaopatrzenia Marta Ślęzak, Specjalista ds. kadr i zatrudnienia Barbara Kraska, Sekretariat Iwona Gołąbek, Biuro Obsługi Widzów Agnieszka Buczkowska, Anna Dominik, Patrycja Hajnberger, Ilona Kossowska, Główny mechanik Ireneusz Podhalański, Kierownik Działu Administracyjno-Gospodarczego Jolanta Mazepka, Dział techniczny Jaromir Capiga (zastępca kierownika), Brygadziści montażystów dekoracji Tomasz Albekier, Stanisław Kraska, Montażystki dekoracji Aleksander Anczurowski, Krzysztof Bugajski, Witold Janiszewski, Zbigniew Kuleczko, Adam Łobodziński, Tomasz Masłowski, Pracownia krawiecka damska Irena Grund (kierownik), Monika Gogol, Maria Szweda, Pracownia krawiecka męska Piotr Kasperki (kierownik), Ewa Chmurska, Pracownia akustyczna Ryszard Balcer (kierownik), Marian Weissenfeld, Pracownia oświetleniowa Grzegorz Cwalina (kierownik), Wojciech Gieroi, Daniel Jaskula, Janusz Kaźmierski, Michał Kostęski, Witold Prokopowicz, Pracownia stolarska Bernard Szolc (kierownik), Henryk Urbanek, Tapicer Joachim Bryła, Ślusarz Henryk Nicpon, Pracownia modelatorska Barbara Cegielska (kierownik), Agnieszka Szarejko, Pracownia malarska Małgorzata Grubizna (kierownik), Krzysztof Młyńczak, Pracownia fryzjersko-perukarska Paweł Stelmach (kierownik), Katarzyna Borkowska, Barbara Kowzan, Brygadziści garderobianych i rekwizytorów Magdalena Tomechna-Dziszewicz, Garderobiane Halina Rimpler, Anna Watras, Rekwizytor Waldemar Watras.

W programie
wykorzystano zdjęcia autorstwa Bartosza Maza
i grafikę autorstwa Marcina Chlandy.

BIURO OBSŁUGI WIDZÓW - bow@teatropole.pl
przyjmuje zamówienia na sprzedaż biletów indywidualnych i zbiorowych
w poniedziałki od 8.00 do 16.00, od wtorku do piątku od 8.00 do 18.00,
tel./fax 77-45-45-941, 77-45-39-082 do 85 w. 108.
KASA BILETOWA (tel. 77-45-45-941, 77-45-39-082 do 85 w. 109)
czynna od wtorku do piątku od 10.00 do 14.00 i od 15.00 do 18.00
lub do rozpoczęcia przedstawienia, w soboty i niedziele godzinę przed spektaklem.

Redakcja programu: KATARZYNA DUDEK, HALINA FLEGER
Opracowanie komputerowe: STUDIO „CONTEXT”, www.context.pl
Druk: „SADY” Krapkowice

Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu jest finansowany z budżetu
Samorządu Województwa Opolskiego.

TEATR W OPOLE
Województwo Opolskie

Teatr im. Jana Kochanowskiego
45-056 Opole, Plac Teatralny 12
sekret. tel./fax +48 77-45-45-942, 77-45-39-086;
centrala tel. 77-45-39-082 do 85
www.teatropole.pl biuro@teatropole.pl